

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814202059
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Valuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8814202059.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Valušom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ X. F., K.. XX.XX.XXXX, O. B. K. I. X, 2/ F. O., Y.. O., K.. XX.XX.XXXX, I. O. P. XXXX/X, XXX XX W., X. O., K.. XX.XX.XXXX, I. O. X. XXXX/XX, XXX XX B. K. I., W. O., K.. XX.XX.XXXX, I. O. X. XXXX/XX, XXX XX B. K. I., - ako dedičia po neb. žalovanom X. O., G.. XX.XX.XXXX, K. O. W. X. XXXX/XX, XXX XX B. K. I., 3/ X. Y., K.. XX.XX.XXXX, O. G.Q. XXX, XXX XX G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: 1/ Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, 2/ Občianske združenie - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 4.398,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie proti žalovaným dedičom po neb. žalovanom 2/ X. O., K.. XX.XX.XXXX, G.. XX.XX.XXXX, a to F. O., Y.. O., K.. XX.XX.XXXX, X. O., K.. XX.XX.XXXX a W. O., K.. XX.XX.XXXX konanie z a s t a v u j e .

II. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietá .

III. Súd priznáva žalovanému 1/ X. F., žalovanému 3/ X. Y., ako aj vedľajším účastníkom na strane žalovaných Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Námestie Josipa Andriča, Chorvátsky Grob, ako aj Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Dobrovičova 13, Bratislava trovy konania v celom rozsahu , o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.03.2014 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaných 1/, 2/, 3/ zaplatiť sumu 4.398,- eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške 408,64 eur, ročný úrok z omeškania 8,75% ročne zo sumy 4.398,- eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom (ďalej len „postupník), postúpil postupca na postupníka pohľadávku voči žalovaným. Ďalej uviedol, že pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný 2/ a 3/ prevzali na seba ručiteľský záväzok. Žalobca

zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. Podľa § 497 Obchodného zákonníka „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 6.529,21 eur, ktorá pozostávala z istiny 5.455,35 eur, riadneho úroku 650,78 eur, úroku z omeškania 378,23 eur a ostatného príslušenstva 44,85 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohy je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 44,85 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 378,23 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 6.638,78 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 87,96 eur vždy k XX.dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v počte 50 a celkovej výške 4.398,00 eur. Splátky pôvodne splatné od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX sa stali splatnými dňa 25.02.2013 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 25.02.2013 si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žaloby uhradil na uplatňované splátky 0 eur.

3. Žalobca pripojil k žalobe Zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, Zmluvu, Všeobecné obchodné podmienky, Dohodu o ručení, Výstup z bankového systému, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

4. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľ a žalovaný v 1. rade ako dlžník, uzavreli dňa XX.XX.XXXX v súlade s ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Výška poskytnutého úveru bola 200.000,- Sk (6.638,78 eur), úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 9,30% ročne, poplatok za poskytnutie úveru 2% z výšky úveru splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru vo výške 40,- Sk (1,33 eur), výška splátok bola dohodnutá vo výške 2.650,- Sk (87,96 eur), a to mesačne k XX. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky XX.XX.XXXX a s konečnou splatnosťou úveru XX.XX.XXXX. Splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca. Úrok z omeškania bol dohodnutý podľa zmluvy vo výške dvojnásobku Úrokovej sadzby. Účelom poskytnutia úveru bola modernizácia bytu.

5. Podľa zmluvy o splátkovom úvere, sa veriteľ zaväzuje dlžníkovi po splnení podmienok uvedených v zmluve, a to takým spôsobom, že úver pripíše v prospech dlžníka uvedeného v základných podmienkach zmluvy. Úver sa považuje za poskytnutý dňom pripísania úveru na účet dlžníka uvedeného v základných podmienkach. Dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky, dohodnuté v tejto zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou (čl. II. body 1-4 Zmluvy).

6. Pohľadávku veriteľa z poskytnutého úveru tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, všetky poplatky a náklady veriteľa spojené s úverom. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že splátky pohľadávky z úveru realizuje dlžník spôsobom uvedeným v Základných podmienkach zmluvy. Dlžník sa zaväzuje splácať úver mesačnými splátkami, v periodicite a k termínu dohodnutému v Základných podmienkach zmluvy. Dlžník je povinný zaplatiť poplatok veriteľovi v zmysle § 499 Obchodného zákonníka Poplatok za poskytnutie úveru vo výške dohodnutej v Základných podmienkach Zmluvy. Poplatok za poskytnutie úveru je splatný pri podpise Zmluvy. Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky veriteľa, platiť úrok z omeškania vo výške dohodnutej v Základných podmienkach Zmluvy. Dlžník súhlasí, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu. Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky z úveru (čl. III. body 1- 8 Zmluvy).

7. Podľa čl. V Záverečných ustanovení zmluvy, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Táto zmluva nadobúda platnosť a účinnosť jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami.

8. Súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere boli aj uzatvorené Dohody o ručení zo dňa XX.XX.XXXX medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a ručiteľom - žalovaným v 2. rade (už nebohý) a žalovaným v 3. rade. V zmysle týchto dohôd ručiteľ bral na vedomie, že veriteľ uzavrel dňa XX.XX.XXXX s dlžníkom, žalovaným v 1. rade, Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX v sume 200.000,- Sk. Ručiteľ týmto vyhlásil, že podľa ustanovenia § 303 a nasl. Obchodného zákonníka uspokojí nasledovné pohľadávky veriteľa:

a) Pohľadávka, ktorá vznikla z úverovej zmluvy v znení jej neskorších zmien, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver a ktorú tvorí istina vo výške 200.000,- Sk, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou, alebo
b) Pohľadávka a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku odstúpenia od úverovej zmluvy alebo v dôsledku jej výpovede, alebo
c) Pohľadávka na uhradenie nákladov podľa úverovej zmluvy, tejto dohody a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi veriteľom a dlžníkom, alebo vypovedaním, alebo
d) Pohľadávka a jej príslušenstvo, ktorý vznikne v dôsledku zániku úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním, alebo
e) Pohľadávka a jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá vznikne, resp. vznikla v dôsledku plnenia veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, alebo
f) Pohľadávka a jej príslušenstvo, ktoré vzniknú na základe zmeny právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou, alebo nahradením záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy novým záväzkom a to v prípade, ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas. Ručiteľ sa nedovolateľne a bezpodmienečne zaväzuje, že uhradí pohľadávku veriteľovi, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi. Zmluvné strany sa dohodli na vylúčené ustanovenia § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka. V zmysle záverečných ustanovení, ručiteľ vyhlasuje, že si je vedomý všetkých právnych dôsledkov s touto dohodou a zároveň týmto potvrdzuje, že obsah a rozsah záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy a zo VOP veriteľa, za ktoré sa zaručuje, je mu známy, vrátane práv a povinností, ktoré z tohto ručenia vyplývajú. Ďalej sa účastníci dohodli, že právne vzťahy vzniknuté z tejto dohody sa budú riešiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou tejto dohody, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v uvedenom poradí. Dohoda nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu obidvomi účastníkmi dohody. Záväzok ručiteľa vyplývajúci z tejto dohody zaniká až úplným zaplatením pohľadávky.

9. Podľa článku 7, bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere, a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu klienta uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátanie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

10. Ako vyplýva z článku 7, body 7.3.2., 7.3.3. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená v čas, ak je pripísaná na účet Banky najneskôr v deň splatnosti splátky a Banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať.

11. Podľa článku 7, bod 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

12. V zmysle článku 7, bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednaní zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť

úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

13. Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa XX.XX.XXXX spolu s prílohou, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - žalobcu. Či bolo Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov doručené žalovaným 1/, 2/, 3/ súd vedomosť nemá. Žalobca doložil len jedno Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému 1/, avšak bez potvrdenia o tom, že to bolo doručované, príp. doručené.

14. Z titulu odkúpenia pohľadávky od spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., zaslal právny zástupca žalobcu žalovaným 1/, 2/, 3/ Pokusy o zmier, zo dňa 13.02.2014, v ktorom im oznámil, že bol obchodnou spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., splnomocnený na všetky právne úkony potrebné k vymáhaniu pohľadávky voči nim ako dlžníkom. Boli vyzvaní k tomu, aby si svoju povinnosť splnili najneskôr do 28.02.2014 a uhradili dlžnú čiastku na účet. Boli aj oboznámení s tým, že ak svoj záväzok voči žalobcovi neuhradia, bude právny zástupca žalobcu nútený pristúpiť k uplatneniu predmetnej pohľadávky na príslušnom súde spolu s úrokmi z omeškania, trovami súdneho konania, trovami právneho zastúpenia a v prípade exekučného vymáhania dlžnej sumy, aj trovami exekúcie, čím im vzniknú zbytočné náklady.

15. Dňa 31.03.2014 bol vydaný Platobný rozkaz, č. k. 7Ro/87/2014 - 37, ktorým súd uložil žalovaným zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu žalobcovi sumu 4.398,00 eur s príslušenstvom a uhradili trovy konania.

16. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný 3/ odpor, ktorý bol doručený súdu dňa 15.04.2014, a to z dôvodu, že jeho ručiteľský záväzok bol založený na spáchaní trestného činu úverového podvodu, ktorého sa mala dopustiť zatiaľ nestotožnená osoba, ktorá k žiadosti o poskytnutie úveru doložila okrem iného doklady o jeho pracovnom pomere a príjme. Pritom bol v tomto období nezamestnaný a o ich predložení nemal vedomosť. Dňa XX.XX.XXXX pre jeho podozrenie zo spáchania trestného činu v súvislosti s poskytnutým úverom a peňažným nárokom uplatneným na tomto súde, podal trestné oznámenie, ktoré vyšetruje OR PZ Vranov nad Topľou pod č. p. R.-B.-R.-XXX/XXXX. Na pripojených písomných dôkazoch má aj odôvodnenú pochybnosť, či zmluva o postúpení vznikla platne a v tej výške. Preto požiadal zamietnuť žalobu voči jeho osobe, alternatívne zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

17. Dňa 25.06.2014 tunajší súd uznesením, č. k. 3C/25/2014 - 59, platobný rozkaz zrušil v zmysle (v tom čase účinného právneho predpisu) § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému 2/.

18. Žalovaný 2/ (t. č. už nebohý) na pojednávaní dňa 25.06.2014 uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Spolu so žalovaným podali podnet na podozrenie zo spáchania trestného činu v súvislosti s úverom, ktorý žiada žalobca. Celú vec rieši polícia, preto z týchto dôvodov žiadal, aby súd žalobu zamietol.

19. Žalovaný 3/ uviedol, že jeho stanovisko je zhodné so stanoviskom žalovaného 2/. Žiadal žalobu zamietnuť. Spolu so žalovaným 2/ podali podnet na trestné stíhanie a tento podnet osobne dával on. Žalovaný 1/ ich podviedol, jeho aj žalovaného 2/. V dôsledku toho podali trestné oznámenie a podľa jeho vedomostí, je žalovaný 1/ aj trestne stíhaný. Zároveň dodal, že na skutočnosť trestného stíhania upovedomil aj žalobcu.

20. Z uznesenia OR PZ, Odbor kriminálnej polície, vyplýva, že dňa 30.04.2014 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku stíhaný žalovaný 1/, ako obvineného za trestný čin úverový podvod podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

21. Uznesením, č. k. 3C/25/2014 - 91 zo dňa 02.06.2016, námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva 1/, 2/ súd zamietol.

22. Dňa 19.06.2016 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ktorý uviedol, že v zmysle čl. 7 bod 7.6.1. VOP „ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením Poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru,...“ Podľa § 101 OZ „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“ Podľa § 103 OZ „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Občiansky zákonník ustanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba (actioni non natae non praescribur). Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t.j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť (porovnaj Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 496-498). V danej súvislosti poukazujeme aj na súdnu prax (R 28/1984) podľa ktorej „ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať.“ Z tohto dôvodu súdna prax vyvodzuje, že prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že žalovaný bol v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní. Od tohto momentu zároveň začala plynúť premlčacia doba. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu preto vzniesol námietku premlčania celého práva. Žalobca v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy a ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania, či a ako bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžných súm. Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámila žalovanému, že pohľadávku z uvedenej úverovej zmluvy zosplatiť a následne postúpila na žalobcu. Pred týmto okamihom nebol žalovaný žiadnym spôsobom vyzvaný na úhradu dlžných súm. Zo žiadneho predloženého ani navrhnutého dôkazu nevyplýva, ktoré splátky a kedy žalovaný splatil a v akej výške (v dôsledku čoho nie je možné posúdiť, či sa dostal do omeškania a kedy. Žalobca svoje nároky voči žalovanej odvodzuje zo zmluvy, ktorú žalovaný uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s., teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa (§ 121 O.s.p.). Tieto nároky mal žalobca získať postúpením. Preto je potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je (aspoň voči dlžníkovi) platné a účinné. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta". Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávku voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby (ad 1) bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a (ad 2) aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zák. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Z už uvedeného potom vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods.1 O.s.p tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie. Teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia.

Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky žalobcu zo zmluvy o úvere. V zmysle už citovaného čl. I tejto zmluvy totiž poskytnutie úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho nedochádza už okamihom uzavretia zmluvy o úvere, ale až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov (pozri § 497 Obchodného zákonníka, ktorý výslovne hovorí, že dlžník sa zaväzuje vrátiť „poskytnuté finančné prostriedky“, a to poskytnuté až na základe zmluvy, čo vyplýva z § 500 ods. 1 Obch. zák.). Taktiež nemožno už pre absenciu úverového účtu považovať za dokázanú požiadavku 90 dňového omeškania žalovaného s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo Zmluvy. Žalobca teda nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., voči žalovanej postúpená naňho, boli tieto podmienky postupne splnené. Za dôkaz ich splnenia nemožno považovať jednostranné vyhlásenie Slovenskej sporiteľne, a.s., o ich splnení obsiahnuté v ods. 4.2 písm. d) zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalobca tak nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému v čase jej postúpenia na žalobcu existovala, teda, že finančné prostriedky boli skutočne žalovanému poskytnuté, a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Ďalej odkázal na závery KS Trnava, kedy odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobkyni nepodarilo preukázať jej aktívnu legitímáciu, keď síce poukázala na zmluvu o postúpení pohľadávok, nepreukázala však splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. voči žalovanému ako dlžníkovi (Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 26. januára 2016, sp. zn. 23Co/574/2015-108); na závery KS Trenčín, „Preto sa súd prvého stupňa správne v prejednávanej veci najprv vysporiadal s aktívnou vecnou legitímáciou na strane navrhovateľa s tým, že napriek tomu, že navrhovateľ bol na pojednávaní, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľa dňa 03.02.2015 súdom prvého stupňa vyzvaný na doloženie dokladu preukazujúceho, že výzva právneho predchodcu navrhovateľa bola odporcovi aj zaslaná a bola preto navrhovateľovi poskytnutá lehota na doloženie tohto dokladu, napriek tomuto úkonu zo strany súdu prvého stupňa doložil len samotný text výzvy zo dňa 18.05.2010 bez toho, aby doložil akýkoľvek doklad o tom, že predmetná výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná“ (Rozsudok KS Trenčín č. k. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016). Všetky vyššie uvedené závery potvrdzuje aj Uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co/119/2013. Z uvedeného rozhodnutia KS Prešov uvádza časť odôvodnenia Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. gn. 2Cdo 205/2009). Odvolací súd v súvislosti s odvolacou námietkou ohľadom postúpenia úveru z banky na nebankový subjekt poznamenáva, že uvedený záver bez ďalšieho nie je dôsledný a nevylučuje ho práve ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.03.2015, č.k. 4Co/145/2014: „Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods.

8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom výťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní argumentoval tým, že žalovaným bolo zaslaných celkom 12 upomienok v období od 07. 09. 2005 do 07. 11. 2006, čo je zrejmé z výpisu z úverového účtu žalovaných. Nepreukázal však, že žalovaným bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva to z citovaného ustanovenia zákona. Zdôraznil, že aj z dôvodovej správy k Zákonu o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii Žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať ročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného výťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom výťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd zdôraznil, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Z Rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.02.2015, č.k. 19Co/177/2014: „Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu premlčania. Z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XX D. zp dňa XX.XX.XXXX zistil, že zo strany žalovaných došlo k omeškaniu so splácaním celkom v rozsahu 1195 dní, čo je viac ako 3 roky, keď si žalovaní neplnili svoju povinnosť. ... Navyše postupca v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo preukázané nebolo, preto tiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. ...Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že pohľadávka, ktorá v čase postúpenia XX.XX.XXXX bola v omeškaní v počte 1195 dní, čo je viac ako 3 roky, je premlčaná. ...Z uvedeného teda možno vyvodiť záver, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatených úverov poskytovaním fyzickým osobám bankami, teda bankovou činnosťou. V uvedenom kontexte je potrebné vyhodnotiť aj Zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu žalobcu. Z ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh. Bolo by pritom v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej

mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá. Preto tvrdenie žalobcu, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 13.11.2011 nemá žiadnu právnu váhu. Na takýto právny úkon totiž Žalobca nemá oprávnenie. Nebolo preto možné premlčanie počítať od uvedeného dňa tak, ako to namieta v odvolaní žalobca. Odvolací súd ešte uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpeniu pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného odvolací súd vyvodil aj pochybnú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Odvolací súd tiež uvádza, že Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CS zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že omeškanie žalovaných trvalo k uvedenému dňu 1 195 dní, čo je 3,27 roka. Za toto obdobie, ak právny predchodca žalobcu by iba predpisoval splátky, poplatky a úroky, takýto postup by nebol postupom a konaním s náležitou odbornou starostlivosťou banky.“ Z vyššie uvedených záverov Krajských súdov vyplýva, že v prípade, že žalobca doloží v tomto konaní samotnú výzvu, je súčasne s ňou povinný doložiť aj doklad preukazujúci zaslanie tejto výzvy odporcovi. V opačnom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania predmetnej skutočnosti. Rovnako tak je potrebné, aby právny predchodca, ak chce postúpiť úver na tretiu osobu, zosplatnil tento úver pred postúpením, pričom je povinný dodržať postup podľa § 53 ods. 9 OZ. Podľa § 53 ods. 9 OZ „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje ustanovenie § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Ak sa v spotrebiteľskej zmluve dohodla strata výhody splátok (čl. 7 bod 7.6.1. VOP), má veriteľ právo od dlžníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Ak chce toto právo uplatniť, môže tak urobiť, len ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok upravená v § 565 OZ (ak je súčasne splnená podmienka o upozornení dlžníka, že veriteľ požaduje zaplatenie celej pohľadávky). Uplynutie 3-mesačnej lehoty od splatnosti nezaplatennej splátky nepostačuje na splatnosť celého peňažného dlhu. Zákon navyše vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu (strata výhody splátok). Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote (teda nemožno jedným oznámením upozorniť dlžníka, že je v omeškaní, a zároveň tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru). Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. Na základe týchto skutočností preto právny zástupca vedľajšieho účastníka navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

23. Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení doručenom dňa 28.07.2016 uviedol, že má za to, že pohľadávka uplatnená v žalobe nie je premlčaná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje neuhradené a nepremlčané splátky úveru splatné od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX. Splátky pôvodne splatné od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX sa stali splatnými dňa 25.02.2013 kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca poukázal na § 387, § 392 ods. 2 a § 397 Obchodného zákonníka. Zastáva názor, že ak by pripustili, s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy, v určitých smeroch aplikáciu Občianskeho zákonníka, tak táto aplikácia sa v žiadnom prípade nemôže vzťahovať na posudzovanie premlčania, nakoľko predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy. Ustanovenie Obchodného zákonníka o premlčaní nie je ustanovením diskriminujúcim dlžníka (spotrebiteľa) len preto, že premlčacia doba k uplatneniu práv zo zmluvy podľa Obchodného zákonníka je dlhšia ako podľa Občianskeho zákonníka. Ustanovenie Obchodného zákonníka o premlčaní je ustanovením vyváženým vo vzťahu k obojstranným zmluvným stranám, nejde o ustanovenie diskriminujúce spotrebiteľa vo vzťahu k veriteľovi v tom zmysle, že by v dôsledku aplikácie príslušných ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní povinností dlžníka mnohonásobne prevážili nad jeho právami. Žalobca zastáva názor, že medzi predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, na základe ktorého postupca poskytol v prospech žalovaného úver s úverovým limitom v dohodnutej výške a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť postupcu poskytnúť peňažné prostriedky v dohodnutej výške, čo aj urobil a žalovanému vznikla povinnosť plniť ustanovenia zmluvy. Zmluva o úvere zakladá medzi zmluvnými stranami záväzkový vzťah, ktorý sa v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy, vždy bude

spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, uznesenie sp. zn. 6 M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013, sp. zn. 7MCdo/9/2014 zo dňa 24.03.2015, sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 2013, sp. zn. 2MCdo/3/2011 zo dňa 28.04.2011. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX, pričom v období do XX.XX.XXXX sa vzťahovali ust. § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. Časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená v Obch Z. Ďalej poukazuje aj na tú skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Žalobca zastáva názor, že aktívnu legitimáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe voči žalovanému 1/ a 3/. Žalobca uviedol, že netrvá na podanej žalobe voči žalovanému 2/, nakoľko tento zomrel dňa XX.XX.XXXX.

24. Z vyjadrenia žalovaného 1/, doručenom tunajšiemu súdu dňa 17.08.2016, vyplývajú tie isté skutočnosti a opiera sa o tie isté názory ako je uvedené v bode 22 tohto rozsudku, ktoré uvádza vedľajší účastník na strane povinných. Právny zástupca žalovaného 1/ si osvojil vyjadrenia vedľajšieho účastníka, nakoľko ide o tohto istého právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa.

25. Tunajší súd uznesením, č. k. 3C/25/2014 - 140 zo dňa 13.08.2020, rozhodol, že pokračuje v konaní s dedičmi po nebohom žalovanom 2/.

26. Dňa 07.10.2020 sa pojednávania zúčastnil právny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Stanovisko je nemenné v tom smere, že žiada žalobe vyhovieť a priznať trovy konania v celom rozsahu.

27. Žalovaný 1/ sa nedostavil s tým, že tento bol volaný aj prostredníctvom Mesta B. K. I. a tento si nevyzdvihol predvolanie ani v odbernej lehote.

28. Nedostavil sa ani dedič po nebohom žalovanom 2/, a to W. O., ako aj F. O., Y. O., ktorí sa ospravedlnili.

29. Nedostavili sa ani zástupcovia vedľajších účastníkov, a to Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, ako aj Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov s tým, že títo si nevyzdvihli predvolanie ani v odbernej lehote.

30. Nedostavil sa ani zástupca žalovaného 1/, ktorý prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 08.09.2020.

31. Žalovaný 3/ uviedol, že žiada žalobu zamietnuť tak, ako žiadal v podanom odpore, pretože úver bol vydaný s podvodom. On o takomto vykonanom podvode nevedel, a preto za to nemôže byť zodpovedný.

32. Dedič po nebohom žalovanom 2/, X. O., Q.. uviedol, že nevie o aký úver sa jedná, pretože ich nebohý otec, ako aj matka, jeho a jeho súrodencov s takýmito vecami nezaťažovali. Takže pokiaľ sa týka úveru a jeho platenie, k tomu nevedel zaujať stanovisko. Navrhol, aby súd žalobu zamietol, on nie je ochotný ničो platiť.

33. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka, bolo žalovaným oznámené, že Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa XX.XX.XXXX pohľadávku vo výške 6.529,21 eur. O tom, či toto oznámenie bolo doručené žalovaným 1/, 2/, 3/ súd nemá vedomosť. Žalobca predložil súdu len jedno takéto Oznámenie, aj to bolo adresované len žalovanému 1/.

34. Podľa § 95 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných

rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že sa požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

37. V zmysle § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

38. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

39. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

40. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právny vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

41. V zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

42. Podľa § 53 ods. 3, 5 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

43. Podľa § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

45. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od firmy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

46. Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, ale ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

47. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

48. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

50. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§39 Občianskeho zákonníka).

51. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

52. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

53. Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premičacej doby.

54. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

55. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

56. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. Apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

57. V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola

navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

58. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci *Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero* (C-240/98) a medzi *Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol.*, spojené prípady C- 240/98 a C- 244/ 98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kedy bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

59. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

60. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty (§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka).

61. Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. V prípade ak takouto dohodou povinný uznáva premlčaný dlh, takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní, ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval.

62. V prípade, že navrhovateľ uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

63. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

64. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s odpadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

65. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej

strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

66. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca a žalovaný 1/ uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy, Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla žalovanému 1/ peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 6.529,21 eur.

67. Z výzvy k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 06.02.2013, adresovanej žalovanému 1/ súd zistil, že výška dlžnej sumy predstavuje ku dňu vystavenia tejto výzvy sumu 6.751,14 eur, ktorá pozostávala z istiny 5.455,35 eur, úroku z omeškania vo výške 1.029,01 eur, ostatného príslušenstva vo výške 44,85 eur, zákonných úrokov vo výške 71,93 eur a z nákladov EOS vo výške 150,00 eur.

68. Súd sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, ako aj s názorom právneho zástupcu žalovaného v 1.rade, že žalobca nie je subjektom, ktorý predmetný úver poskytol, postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu sa musí okrem § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, riadiť aj §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“), podľa ktorého „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta“. Z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala, je obsiahnutý v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 91 uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“.

69. Ukončením úverového vzťahu formou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa všetky splátky, ktorých splatnosť ešte nenastala, práve týmto úkonom stávajú splatnými a až v tom momente môže banka platne postúpiť celú svoju pohľadávku na subjekt, ktorý bankou nie je. Inak povedané, banka nemôže postúpiť „nebanke“ tzv. „živý úver“, len z pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky, ako sa uvádza vyššie. Ustanovenie § 3 ods. 2 zákona o bankách jasne hovorí, že „bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak“.

70. V zmysle § 9 ods. 1 zákona o bankách, bankové povolenie sa udeľuje na dobu neurčitú a nie je prevoditeľné na inú osobu ani neprechádza na právneho nástupcu.

71. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií SR. Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska. Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej rade Slovenska.

72. V zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, Národná banka Slovenska vedie register veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Do registra veriteľov NBS zapíše veriteľa na základe jeho návrhu na zápis do registra veriteľov po splnení podmienok podľa tohto zákona, ak odsek 8 neustanovuje inak.

73. Podľa § 20 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je oprávnený začať vykonávať činnosť, ktorá spočíva v poskytovaní spotrebiteľských úverov odo dňa zápisu do registra veriteľov. Podľa názoru súdu odporuje zákonu, pokiaľ banka, ktorá poskytla úver, tento postúpi na subjekt, ktorý nie je bankou ani poskytovateľom úverov napriek tomu, že ešte nenastala splatnosť pohľadávky. Subjekt, ktorý nesmie poskytovať úvery ich predsa nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Môže si ho vo vlastnom mene vymáhať, ale to predpokladá dovŕšenie splatnosti pohľadávky.

74. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožiteľnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

75. Napriek tomu, že v prípade žalobcu ide o nadnárodnú inkasnú spoločnosť, jej aktivity nepodliehajú povoleniam NBS, preto je na mieste obava o zhoršení zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedených skutočností je možné vyvodiť jednoznačný záver, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani vyššie uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách, postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo, preto nie je známy obsah takejto výzvy, a ak takáto výzva absentuje, taktiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. V tomto smere je potrebné poukázať na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/177/2014-103 zo dňa 24.2.2015 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.5.2015.

76. Súd má za to, že v danom prípade postúpenie pohľadávky znamenalo obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver, na žalobcu z neplatného postúpenia pohľadávky preto nesvedčí žalobcovi právo, ktorého sa domáha v žalobe.

77. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách

78. Osobitná regulácia pravidiel pre postúpenie bankovej pohľadávky oproti všeobecnej právnej úprave bolo uzákonené z dôvodu, aby sa umožnilo bankám ako krajné opatrenie proti chronickým neplatičom dlhov použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

79. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

80. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

81. „Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru

vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z XX.XX.XXXX je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.

82. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

83. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

84. Z ustanovenie § 92 ods. 8 zákona bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil zmluvou z XX.XX.XXXX predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, navyiac bez predchádzajúcej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona bankách, postupoval v rozpore s týmito ustanovením. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávky z XX.XX.XXXX je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd pre úplnosť poukazuje, že žalobca nie je ani subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Spravovaním úveru jednoznačne možno chápať aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

85. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis (lex specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť bankovú pohľadávku zákon umožňuje iba : 1. v tej časti, ktorá je po splatnosti (arg. slovo „v omeškaní so splnením čo len časti záväzku, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto záväzku postúpiť ...), 2. iba po výzve na splnenie, 3. výzva musí byť písomná, 4. výzva musí byť zo strany banky, 5. omeškanie trvá viac ako 90 dní.

86. Ako bolo už vyššie uvedené žalobca v konaní najmä nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním už splatného dlhu. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky tak nebolo v konaní preukázané.

87. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnu vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalobcu preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka. Toto preukázané žalobcom nebolo. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

88. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden

z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

89. Pokiaľ ide o preukazovanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd poukazuje aj na procesné súvislosti, najmä na ustanovenia o zákonnej koncentrácii konania v § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. V spotrebiteľských sporoch sa podľa § 296 CSP ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú iba vo vzťahu k spotrebiteľovi. Vo vzťahu k dodávateľovi, v danom prípade žalobcovi, však túto výnimku uplatniť nemožno.

90. Z vykonaného dokazovania mal preto súd za preukázané, že žalobca nie je v danej veci aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je vždy dôvodom pre zamietnutie žaloby. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

91. Nakoľko žalobca v písomnom podaní zo dňa 11.07.2016, doručenom tunajšiemu súdu dňa 28.07.2016, uviedol, že netrvá na podanej žalobe voči žalovanému 2/ K. X. O., nakoľko tento zomrel dňa XX.XX.XXXX, súd zastavil konanie voči dedičom po nebohom, s ktorými pokračoval v konaní v zmysle rozhodnutia tunajšieho súdu zo dňa 13.08.2020, č. k. 3C/25/2014 - 140.

92. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

93. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

94. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

95. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

96. Keďže žalovaní 1/, 3/ boli v konaní v plnom rozsahu úspešní, súd im pri vyhlásení rozsudku priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

97. Pokiaľ ide o nebohého žalovaného 2/, súd v tom prípade neuplatnil ustanovenia CSP o priznaní / nepriznaní nároku na náhradu trov konania. Žalobca žiadal nepokračovať v konaní so žalovaným 2/, nakoľko tento zomrel. Súd síce rozhodol, že v konaní bude pokračovať s dedičmi po nebohom žalovanom 2/, avšak následne konanie voči týmto dedičom zastavil.

98. Čo sa týka vedľajšieho účastníka konania, ktorý vystupoval na strane žalovaných, jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od úspechu, resp. neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje. V súvislosti s účinnosťou nového civilného procesného kódexu, zák. č.160/2015 Z. z. (ďalej len „Csp“), počnúc dňom 01.07.2016, Inštitút Intervenienta podľa § 81 a nasl. Csp, zodpovedá pôvodnej právnej úprave inštitútu vedľajšieho účastníka podľa § 93 a nasl. O.s.p.. Spotrebiteľské združenia vystupujú v zmysle § 93 O.s.p., účinného do 30.06.2016, v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. Počnúc dňom 01.07.2016, spotrebiteľské združenia vystupujú v prebiehajúcich súdnych konaniach, v súlade s § 81 Csp naďalej, už pod novým procesným označením, intervenient.

99. Nakoľko žalovaní boli v konaní úspešní na 100% a úspech intervenienta sa odvíja od ich úspechu, vznikol vedľajším účastníkom nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100%.

100. Keďže žalobcom podaná žaloba nebola dôvodná, žalovaní a intervenient boli voči žalobcovi úspešní v celom rozsahu, a preto im bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100%.

101. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.